

32001F0413

L 149/1

ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

2.6.2001

RÁMCOVÉ ROZHODNUTÍ RADY

ze dne 28. května 2001

o potírání podvodů a padělání bezhotovostních platebních prostředků

(2001/413/SVV)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o Evropské unii, a zejména na čl. 34 odst. 2 písm. b) této smlouvy,

s ohledem na podnět Komise ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Podvody a padělání bezhotovostních platebních prostředků se často vyskytují na mezinárodní úrovni.
- (2) Práce různých mezinárodních organizací (například Rady Evropy, skupiny G8, OECD, Interpolu a OSN) je důležitá, ale musí být doplněna o opatření Evropské unie.
- (3) Rada je toho názoru, že vážnost a rostoucí význam určitých forem podvodů v oblasti bezhotovostních peněžních prostředků vyžadují komplexní řešení. K činnosti v této oblasti vyzývá doporučení č. 18 akčního plánu pro boj s organizovanou trestnou činností ⁽³⁾, schváleného na zasedání Evropské rady v Amsterodamu ve dnech 16. a 17. června 1997, jakož i bod 46 akčního plánu Rady a Komise o nejlepších způsobech provádění ustanovení Amsterodamské smlouvy o vytvoření prostoru svobody, bezpečnosti a práva ⁽⁴⁾, schváleného na zasedání Evropské rady ve Vídni ve dnech 11. a 12. prosince 1998.
- (4) Jelikož cíle tohoto rámcového rozhodnutí, konkrétně zajistit, aby podvody a padělání týkající se všech forem bezhotovostních platebních prostředků byly pokládány za trestné činy a aby byly ve všech členských státech potírány účinnými, přiměřenými a odrazujícími sankcemi, nemohou být vzhledem k mezinárodnímu rozměru těchto trestných činů dosaženy v dostatečné míře členskými státy, a tudíž mohou být spíše dosaženy na úrovni Unie, smí Unie v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou

v článku 5 Smlouvy o založení Evropského společenství přijmout opatření. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřesahuje toto rámcové rozhodnutí rámec nezbytný pro dosažení těchto cílů.

- (5) Toto rámcové rozhodnutí by mělo společně s jinými nástroji již schválenými Radou, jako jsou společná akce 98/428/SVV o vytvoření Evropské soudní sítě ⁽⁵⁾, společná akce 98/733/SVV, kterou se stanoví, že účast na zločinném spolčení je v členských státech Evropské unie trestným činem ⁽⁶⁾, společná akce 98/699/SVV o praní špinavých peněz, identifikaci, sledování, blokování, zadržování a konfiskaci prostředků trestné činnosti a výnosů z ní ⁽⁷⁾ a rozhodnutí ze dne 29. dubna 1999 o rozšíření působnosti Europolu na boj proti padělání peněz a platebních prostředků ⁽⁸⁾, napomáhat v boji proti podvodům a padělání týkajícím se bezhotovostních platebních prostředků.
- (6) Dne 1. července 1998 předložila Komise Radě sdělení s názvem „Rámec pro opatření pro boj proti podvodům a padělání bezhotovostních platebních prostředků“, které hájí politiku Unie zahrnující preventivní i represivní hlediska problému.
- (7) Toto sdělení obsahuje návrh společné akce, která je součástí tohoto komplexního přístupu a je východiskem pro toto rámcové rozhodnutí.
- (8) Je nezbytné, aby popis různých forem chování, které mají být v souvislosti s podvody a paděláním bezhotovostních platebních prostředků prohlášena za trestná, zahrnoval celou řadu činností, které v této souvislosti společně představují hrozbu organizované trestné činnosti.
- (9) Je nezbytné, aby tyto formy chování byly kvalifikovány jako trestné činy ve všech členských státech a aby byly stanoveny účinné, přiměřené a odrazující sankce pro fyzické a právnické osoby, které tyto trestné činy spáchaly nebo za ně nesou odpovědnost.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 376 E, 28.12.1999, s. 20.

⁽²⁾ Úř. věst. C 121, 24.4.2001, s. 105.

⁽³⁾ Úř. věst. C 251, 15.8.1997, s. 1.

⁽⁴⁾ Úř. věst. C 19, 23.1.1999, s. 1.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 191, 7.7.1998, s. 4.

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 351, 29.12.1998, s. 1.

⁽⁷⁾ Úř. věst. L 333, 9.12.1998, s. 1.

⁽⁸⁾ Úř. věst. L 149, 28.5.1999, s. 16.

(10) Záměrem poskytování trestněprávní ochrany v první řadě platebním nástrojům, které jsou opatřeny zvláštní formou ochrany před napodobením nebo zneužitím, je stimulovat hospodářské subjekty, aby poskytovaly tuto ochranu platebním nástrojům, které vydávají, a aby doplňovaly tyto nástroje o další ochranné prvky.

(11) Je nezbytné, aby si členské státy vzájemně v největší možné míře pomáhaly a aby se vzájemně konzultovaly, pokud týž trestný čin spadá do soudní pravomoci více členských států,

PŘIJALA TOTO RÁMCOVÉ ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Definice

Pro účely tohoto rámcového rozhodnutí se rozumí:

- a) „platebním nástrojem“ hmotný nástroj s výjimkou zákonného platidla (bankovek a mincí), díky němuž může držitel nebo uživatel na základě jeho specifické povahy samostatně nebo ve spojení s jiným (platebním) nástrojem převést peníze nebo peněžní hodnotu, jako jsou například kreditní karty, karty Eurocheque, jiné karty vydané finančními institucemi, cestovní šeky, eurošeky, jiné šeky a směnky, které jsou například provedením, kódováním nebo podpisem chráněny před napodobením nebo podvodným použitím;
- b) „právní osobou“ jakýkoli subjekt, který má toto právní postavení podle příslušných právních předpisů, s výjimkou států nebo jiných veřejnoprávních orgánů při výkonu státní moci a mezinárodních veřejnoprávních organizací.

Článek 2

Trestné činy související s platebními nástroji

Každý členský stát přijme opatření nezbytná k tomu, aby zajistil, že alespoň v souvislosti s kreditními kartami, kartami Eurocheque, jinými kartami vydanými finančními institucemi, cestovními šeky, eurošeky, jinými šeky a smenkami je jako trestný čin kvalifikováno toto úmyslné jednání:

- a) krádež nebo jiné neoprávněné přisvojení platebního nástroje;
- b) pozměnění či padělání platebního nástroje za účelem podvodného použití;
- c) přijetí, získání, přeprava, prodej nebo převod na jinou osobu nebo vlastnictví kradeného či jinak neoprávněné přisvojeného, pozměněného či padělaného platebního nástroje za účelem podvodného použití;

- d) podvodné použití kradeného či jinak neoprávněné přisvojeného, pozměněného či padělaného platebního nástroje.

Článek 3

Počítačové trestné činy

Každý členský stát přijme opatření nezbytná k tomu, aby zajistil, že je jako trestný čin kvalifikováno toto úmyslné jednání:

uskutečnění převodu peněz či peněžní hodnoty nebo podnět k jejich převodu, kterým jiné osobě způsobí protiprávní majetkovou ztrátu, s úmyslem zajistit neoprávněný ekonomický prospěch pachateli nebo třetí osobě

- neoprávněným zadáním, pozměněním, vymazáním nebo potlačením počítačových údajů, zejména identifikačních údajů, nebo
- neoprávněným zásahem do počítačového programu či systému.

Článek 4

Trestné činy související se speciálními zařízeními

Každý členský stát přijme opatření nezbytná k tomu, aby zajistil, že je jako trestný čin kvalifikováno toto úmyslné jednání:

neoprávněné vyrobení, přijetí, získání, prodej nebo převod na jinou osobu či držení

- nástrojů, předmětů, počítačových programů a jiných prostředků, které byly upraveny výlučně pro spáchání některého z trestných činů uvedených v čl. 2 písm. b),
- počítačových programů, jejichž účelem je spáchání některého z trestných činů uvedených v článku 3.

Článek 5

Účast, podněcování a pokus

Každý členský stát přijme opatření nezbytná k tomu, aby zajistil, že účast na jednáních uvedených v článcích 2, 3 a 4, podněcování k nim a pokus o jednání uvedená v čl. 2 písm. a), b) a d) a v článku 3 jsou trestné.

Článek 6

Tresty

Každý členský stát přijme opatření nezbytná k tomu, aby zajistil, že za jednání uvedená v článcích 2 až 5 jsou trestána účinnými, přiměřenými a odrazujícími tresty včetně, alespoň v závažných případech, trestu odnětí svobody, které mohou vést k vydání pachatele.

Článek 7

Odpovědnost právnických osob

1. Každý členský stát přijme opatření nezbytná k tomu, aby zajistil, že právnické osoby mohou nést odpovědnost za jednání uvedené v čl. 2 písm. b), c) a d) a v člancích 3 a 4, které v jejich prospěch spáchá osoba jednající samostatně nebo jako člen orgánu této právnické osoby, která v této právnické osobě působí ve vedoucím postavení na základě

- oprávnění zastupovat tuto právnickou osobu nebo
- pravomoci činit rozhodnutí jménem této právnické osoby nebo
- pravomoci vykonávat kontrolu v rámci této právnické osoby,

jakož i za to, že byly do trestného činu zapojeny jako spolupachatelé nebo podněcovatelé.

2. Kromě případů uvedených v odstavci 1 přijme každý členský stát opatření nezbytná k tomu, aby zajistil, že právnická osoba může nést odpovědnost, pokud spáchání trestného činu uvedeného v čl. 2 písm. b), c) a d) a v člancích 3 a 4 ve prospěch právnické osoby osobou jí podřízenou umožnil nedostatečný dohled nebo kontrola vykonávaná osobou uvedenou v odstavci 1.

3. Odpovědnost právnické osoby podle odstavců 1 a 2 nevylučuje trestní řízení proti fyzickým osobám, které jsou pachatelé, podněcovatelé nebo spolupachatelé jednání uvedených v čl. 2 písm. b), c) a d) a v článku 3 a 4.

Článek 8

Sankce pro právnické osoby

1. Každý členský stát přijme opatření nezbytná k tomu, aby zajistil, že právnickou osobu odpovědnou podle čl. 7 odst. 1 lze potrestat účinnými, přiměřenými a odrazujícími sankcemi, které zahrnují trestní nebo jiné než trestní pokuty a mohou zahrnovat i jiné sankce, například:

- a) vyloučení ze způsobilosti k veřejným výhodám nebo pomoci;
- b) dočasný nebo trvalý zákaz výkonu obchodní činnosti;
- c) ustavení soudního dohledu;
- d) soudní příkaz k likvidaci.

2. Každý členský stát přijme opatření nezbytná k tomu, aby zajistil, že proti právnické osobě odpovědné podle čl. 7 odst. 2 lze použít účinné, přiměřené a odrazující sankce nebo opatření.

Článek 9

Soudní pravomoc

1. Každý členský stát přijme opatření nezbytná, aby zajistil svou soudní pravomoc pro trestné činy uvedené v člancích 2, 3, 4 a 5, pokud jsou spáchány

a) zcela nebo zčásti na jeho území nebo

b) jeho státním příslušníkem za podmínky, že právní předpisy tohoto členského státu mohou vyžadovat, aby toto jednání bylo trestné i v zemi, kde k němu došlo, nebo

c) ve prospěch právnické osoby, která má sídlo na území tohoto členského státu.

2. S výhradou článku 10 může kterýkoli členský stát rozhodnout, že nebude uplatňovat anebo bude uplatňovat jen v určitých případech nebo za určitých okolností pravidlo o soudní pravomoci stanovené

— v odst. 1 písm. b),

— v odst. 1 písm. c).

3. Rozhodne-li se členský stát, že uplatní odstavec 2, uvědomí o tom generální sekretariát Rady a případně sdělí, na jaké případy nebo okolnosti se toto rozhodnutí vztahuje.

Článek 10

Vydávání a trestní stíhání

1. a) Členský stát, který podle svých právních předpisů nevydává své vlastní státní příslušníky, přijme opatření nezbytná k tomu, aby zajistil svou soudní pravomoc pro trestné činy uvedené v člancích 2, 3, 4 a 5, pokud je spáchali jeho státní příslušníci mimo jeho území.

b) Každý členský stát postoupí případ svým příslušným orgánům za účelem případného trestního stíhání, pokud je některý z jeho státních příslušníků podezřelý z toho, že v jiném členském státě spáchal trestný čin zahrnující jednání popsané v člancích 2, 3, 4 nebo 5, a pokud tuto osobu druhému členskému státu nevdá výhradně z důvodu její státní příslušnosti. Za účelem snadnějšího trestního stíhání jsou v souladu s postupy stanovenými v čl. 6 odst. 2 Evropské úmluvy o vydávání ze dne 13. prosince 1957 poskytnuty spisy, informace a věcné důkazy související s daným trestným činem. Žadající členský stát je o zahájení trestního stíhání a o jeho výsledku uvědoměn.

2. Pro účely tohoto článku se pojem „státní příslušník“ členského státu vykládá v souladu s prohlášením tohoto státu podle čl. 6 odst. 1 písm. b) a c) Evropské úmluvy o vydávání.

Článek 11

Spolupráce mezi členskými státy

1. V souladu s příslušnými úmluvami, mnohostrannými nebo dvoustrannými dohodami či ujednáními si jsou členské státy v souvislosti s řízeními týkajícími se trestných činů uvedených v tomto rámcovém rozhodnutí navzájem co nejvíce nápomocny.

2. Pokud má pro trestné činy ve smyslu tohoto rámcového rozhodnutí soudní pravomoc několik členských států, konzultují se tyto státy navzájem, aby koordinovaly svůj postup v zájmu účinnosti trestního stíhání.

Článek 12

Výměna informací

1. Pro účely uplatňování tohoto rámcového rozhodnutí určí členské státy pro výměnu informací a pro jiné styky mezi členskými státy operační kontaktní místa nebo mohou využít stávajících operačních struktur.

2. Každý členský stát sdělí generálnímu sekretariátu Rady a Komisi orgán nebo úřady, které fungují jako kontaktní místa podle odstavce 1. Generální sekretariát uvědomí o těchto kontaktních místech ostatní členské státy.

Článek 13

Územní působnost

Toto rámcové rozhodnutí se vztahuje na Gibraltar.

Článek 14

Provádění

1. Členské státy uvedou v účinnost opatření nezbytná pro dosažení souladu s tímto rámcovým rozhodnutím do 2. června 2003.

2. Do 2. června 2003 sdělí členské státy generálnímu sekretariátu Rady a Komisi Evropských společenství znění ustanovení, kterými se do jejich vnitrostátních právních předpisů přenášejí povinnosti vyplývající z tohoto rámcového rozhodnutí. Na základě těchto údajů a písemné zprávy Komise prověří Rada nejpozději do 2. září 2003, do jaké míry dosáhly členské státy souladu s tímto rámcovým rozhodnutím.

Článek 15

Vstup v platnost

Toto rámcové rozhodnutí vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropských společenství*.

V Bruselu dne 28. května 2001.

Za Radu

předseda

T. BODSTRÖM